

I ara, què? Doncs el testament vital

Romà Casanova, bisbe de Vic

Amb un nombre tan elevat de defuncions de persones de tota edat, principalment d'ancians i d'afectats per alguna patologia, a causa de la pandèmia del Covid-19; i, d'altra banda, amb una natalitat molt baixa al nostre país; amb aquestes dues premisses, doncs, semblaria quelcom impossible però és una realitat: el dia 25 d'aquest mes de juny entrarà en vigor la llei d'eutanàsia. Els legisladors, votats per nosaltres, van aprovar una llei que reconeix com un dret procurar-se la mort a un mateix o a un altre en cas de malaltia greu incurable. A més, l'àmbit d'aplicació d'aquesta acció contra la vida humana serà el sanitari, el qual per definició ha de procurar la salut i la vida de tothom.

Tenim una arma que ens permet de defensar-nos d'aquesta cultura de la mort

Enfront d'aquest fet els cristians no podem plegar-nos de braços com si això no tingués res a veure amb nosaltres. Ens interessa tota vida humana, la qual té una dignitat rebuda de Déu i que ningú no li pot prendre, com tampoc no la pot obviar el mateix subjecte d'aquesta vida. Hem de vetllar, doncs, tant per la nostra vida com per la de les persones que estimem i per les quals tenim el deure de vetllar sempre, tot acompanyant-les. Que ningú dels qui són a prop nostre no arribi a desitjar la seva mort pel fet d'experimentar soledat i abandonament! Les cures paliatives, que s'han practicat en la història dels nostres pobles i ciutats amb el mitjans que es tenien a l'abast en cada moment, han de tenir el nostre suport i han de ser demanades per nosaltres. Aquestes cures sí que són una opció per la vida, dedicades a suprimir el dolor i el sofriment. L'eutanàsia, en canvi, és clarament una opció per la mort i constitueix una derrota per a tots.

Per això mateix, ens hem de defensar contra la cultura de la mort que, per desgràcia, sembla que ha guanyat una altra batalla; però la victòria definitiva és de la vida, perquè Crist ha mort i ha ressuscitat. Aquesta és la nostra gran esperança que ens llança a la batalla a favor de la vida humana. Tenim una arma que, amb la legislació actual, ens permet de defensar-nos d'aquesta cultura imperant: el «testament vital», que és un document d'últimes voluntats fet amb anticipació i que es farà efectiu en el moment d'una llarga malaltia incurable. El testament vital —que arribarà a les vostres mans segons el model preparat pels encarregats d'aquest tema en l'Església— demana explícitament: «que no se m'apliqui la prestació d'ajuda a morir en cap de les seves formes, sigui l'eutanàsia o el "suïcidi assistit", ni que es prolongui de manera abusiva i irracional el meu procés de mort».

